

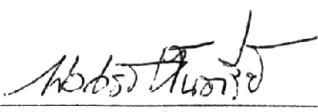
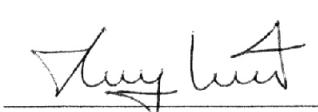
พงศธร ดันอารีช 2550: การพัฒนาทางเท้าเพื่อส่งเสริมการสัญจรแบบไม่ใช้เครื่องยนต์ กรณีศึกษา  
พื้นที่โดยรอบสถานีรถไฟฟ้า บีทีเอส กรุงเทพมหานคร ปริญญาการวางแผนเมืองและสถาปัตยกรรม  
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนเมืองและสถาปัตยกรรม ภาควิชาการวางแผนเมืองและสถาปัตยกรรมล้อม  
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์ศรรุษ ประนงใจ, Doctorat 237 หน้า

วัตถุประสงค์ของการใช้รัฐชนบทของคนในกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้สังคมส่วนภูมิใช้งานของทางเดินเท้าต่อ  
พื้นที่อยู่อาศัยลดลง การเดินเท้าเป็นไปด้วยความลำบาก ขาดความปลอดภัยในการใช้งาน เมื่อจากปัจจัยสภาพ  
ทางเดินชำรุด ปัญหาลักษณะ ปัญหาเส้นทางเดินไม่ต่อเนื่องขาดการเชื่อมต่อกับระบบขนส่งมวลชนอย่างเป็น  
ระบบ

วัตถุประสงค์หลักของงานวิจัย คือ นำเสนอวิธีการและกระบวนการที่จะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการ  
สัญจารถทางเท้าของประชาชนในแต่ละพื้นที่ โดยอาศัยการปรับปรุง พัฒนาพื้นที่ทางด้านกายภาพ สังคม และ  
สภาพแวดล้อม เพื่อให้เกิดบรรยากาศในการรับรู้ที่น่าพึงพอใจเกิดเป็นรูปแบบของวัฒนธรรมในการเดินเท้า  
(pedestrian culture) บริเวณโดยรอบสถานีรถไฟฟ้า ทั้งนี้เพื่อลดปริมาณการใช้รถชนิด เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้  
ทรัพยากรธรรมชาติที่สิ้นเปลืองอันเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

ขั้นตอนการศึกษาเริ่มจากการทบทวนวรรณกรรมควบคู่ไปกับการศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้  
เข้าใจถึงสภาพปัจจุบันและอุปสรรคในการพัฒนาระบบการสัญจารถทางเท้าที่ผ่านมา ก่อนนำมายังการดำเนินการใน  
การพัฒนาที่มีความเหมาะสมกับบริบทของกรุงเทพฯ จากนั้นนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาตรวจสอบหา  
แนวโน้มความเป็นไปได้และทดลองที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับใช้กับความต้องการทางด้านพื้นที่ บนบทวิจิตรของพื้นที่  
ศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลจากการศึกษาพบว่าในออกขาลักษณะทางกายภาพที่ได้มาตรฐานสากลแล้ว สภาพแวดล้อมที่  
เอื้ออำนวยต่อการเดิน จะช่วยทำให้เกิดกิจกรรมที่ดึงดูดการใช้งามมาส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศที่ดี ซึ่งสามารถ  
สร้างได้โดยอาศัยวิธีการต่างๆ กันตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ ที่มีความเฉพาะตัวแตกต่างกันออกไป  
ทั้งนี้สามารถสรุปแนวทางหลักที่ใช้ได้โดยทั่วไปได้ว่า การจัดให้มีศูนย์รวมกิจกรรม(node) มีสภาพแวดล้อมที่ดี  
สร้างโอกาส และสร้างความเป็นไปได้ในการพบปะ พูดคุย กิจกรรมต่างๆ จะทำให้เกิด “ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม”  
(Social node) เป็นสิ่งที่จะขาดไม่ได้สำหรับเส้นทางเดินที่มีชีวิตชีวา (Livable Street) และ นำไปสู่การเพิ่มขึ้น  
ของการสัญจารถทางเท้า

   
ลายมือชื่อนักศึกษา 29 / 10 / 50  
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก